

Skäl för tron – en kväll som förvandlar ditt liv och din världsbild

Göran Schmidt september 2009

schmidt.gbg@hotmail.com

Inledning

Rubriken för det här föredraget är ganska pretentiös, men jag står för den. Jag vet nämligen av egen erfarenhet att övertygelsen om Guds existens och hans intresse av varje enskild människa – och för övrigt varje mygga och mask – kan förvandla hela livet och synen på världen.

Vi befinner oss i en unik epok i världshistorien. En då livets och universums innersta strukturer och sammanhang avslöjas i en rasande takt. Har de senaste årens upptäckter och insikter någon bäring på frågan om vårt ursprung? – I allra högsta grad!

Vi befinner oss i en brytningstid när röstläget höjs från dem som är ivriga att försvara den världsbild som har varit förhärskande de senaste 150 åren – den materialistiska, evolutionära världsbilden, som inte har plats för någon personlig Gud – för Bibelns Gud. Det finns de som protesterar och tycker att detta är en s.k. falsk dikotomi, d.v.s. en förenklad och hård dragen bild. För, menar man, det finns ännu ett alternativ, en Gud som skapade världen successivt genom metoden evolution. Om den saken vet jag att det har talats tidigare under konferensen och jag tänker också beröra det i morgon eftermiddag. Jag väljer ikväll att nonchalera den, helt enkelt därför att sakargumenten är inte skiljer sig från den strängt materialistiska synen. Och det är främst denna jag tänker utmana i kväll.

I kväll tänker jag nämligen fokusera på livets utan jämförelse största fråga – den om Guds existens.

Argument för Guds existens

Bakgrunden

Låt mig först börja med att måla upp en kuliss, ljus eller mörk – det får du själv bedöma. Nämligen: Vilka logiska, reella konsekvenser får det för vår syn på tillvaron om Gud *inte* finns?

1. Varje tal om en *mening med tillvaron* är grundlöst, utom i den illusoriska bemärkelsen att en enskild varelse mycket väl känslomässigt kan *uppleva* det som om det fanns en djupare mening med livet. Men känslan som sådan är i grund och botten en illusion. Upplevelsen har ingen reell förankring i verkligheten, eftersom ett universum med kosmiska tillfälligheter som orsak, och som är utan plan, utan avsikt och utan mål, definitionsmässigt måste sakna varje form av objektiv yttersta mening.
2. Det vi kallar *jaget/själen/medvetandet/personligheten/människans andliga natur* är också det en illusion. Ur ett strängt materialistiskt perspektiv är detta en oplanerad men uppenbarligen evolutionärt ändamålsenlig biprodukt av elektriska urladdningar i centrala nervsystem som uppkommit genom slumpmässiga förändringar i DNA-molekyler genom årmiljarderna. En helt godtycklig effekt av materiens nyckfulla hasardspel.
3. Den *fria viljan* är också den en illusion. Om materia och energi är allt som existerar i tiden är varje händelse, utfallet av varje valsituation, redan förutbestämt och helt avgjort av energins och partiklarnas inbördes fördelning ögonblicket innan, vilket i sin tur avgjordes av deras fördelning ögonblicket dessförinnan, i en svindlande obruten orsakskedja. Det vill säga den fria viljan är i praktiken inget annat än en myt, ersatt av en determinism,

fatalism, ödestro. Jag kan inte påverka min framtid, jag är en fånge, en marionett under universums orubbliga naturlagar.

4. Föreställningar som *rätt och fel, positivt och negativt, ont och gott*, må betraktas som universella eller kulturellt betingade eller bådadera, men någon reell grund har de inte. I en levande värld som undantagslöst är ett resultat av slump, materia, energi och tid, finns ingen plats för absoluta världen eller någon universell moralkodex. Som biprodukter av fördelaktiga mutationer kan sådana föreställningar flyta upp till ytan likt skummet efter en brottsjö, möjligen med ett sken av ändamålsenlighet, men endast relativt någon annan lika chimär föreställning. Och vårt innerstas gensvar på hur vi förhåller oss till dessa värden – det vi kallar vårt samvete – är följaktligen lika godtyckligt.

Dessa slutsatser kan vi tycka vad vi vill om, det påverkar givetvis inte den verkliga frågan – huruvida Gud finns eller inte. Men de säger oss likväl någonting: dessa konsekvenser av en Gudlös värld strider faktiskt mot vår individuella och vår kulturella erfarenhet och intuition. För vi *upplever* verkligen att vi har en fri vilja när vi står där i snabbköpet och ska välja mellan Chiquita eller rättvisemärkta bananer. Och även den mest inbitne ateist *upplever* verkligen sig själv som en person och *är verkligen övertygad* om vad som är rätt och fel, i synnerhet när det gäller frågan om vårt ursprung. Och motsvarande gäller hela samhällsbyggnader på en etnisk och kulturell nivå världshistorien igenom.

Och vi ska nog inte vara alltför snabba med att avfärda vår medfödda intuition i de här avseendena. Världen är ändamålsenlig till sin natur. Upplevelsen av hunger och törst är högst påtagliga fenomen för var och en som upplever dem, även om de är vanskliga att definiera och beskriva. Däremot är dess koppling till den materiella verkligheten väldigt påtaglig. De startar medvetna händelsekedjor som till slut leder till att kroppen tillförs vatten, energi och byggnadsmaterial. Vi upplever dem som ändamålsenliga, vilket de också bevisligen är. Om det är något som kännetecknar den värld vi lever i, så är det just denna rationalitet, som i praktiken utgör grunden för all vetenskaplig verksamhet.

Så det finns därför goda skäl att misstänka att din och min själ verkligen existerar, att du faktiskt äger en fri vilja (med det ansvar det innebär), och en inre kompass - ett samvete (om än med varierande grad av missvisning) och att det faktiskt finns en djupare mening än att tändas, glimma till och slockna. Erkänn att tanken faktiskt är ganska tilltalande: du *finns* på riktigt!

Med denna nya och revolutionerande insikt med oss ska vi nu in all korthet dra några slutsatser om de senaste decenniernas landvinningar inom naturvetenskapen:

1. Naturens strukturer

Svidknottanalogin. Bilden föreställer ett litet svidknott, knappt en millimeter stor varelse inom myggfamiljen. Trots sin litenhet har den komplexögon där varje delöga omvandlar ljusenergi till elektrisk energi och där mikroprocessorer koordinerar och redigerar signalerna och sänder dem genom synnerven vidare till krypets hjärna, där de tolkas till en tredimensionell bildupplevelse. Dess enda vingpar slår med en hastighet av 1 000 vingslag per sekund och drivs av flygmuskler som agerar på order från samma lilla hjärna. Knottets kropp är försedd med ett antal sensorer som registrerar miljöfaktorer som luftfuktighet, temperatur, vindriktning och kemiska substanser som finns lösta i luften. Allt för att de skall hitta just till din och min kropp...

Om vi nu låter våra tekniker tillverka något som ska påminna om ett svidknott med hjälp av det som står till buds av det senaste inom elektroteknik, datateknologi, materialteknik, energilagringsteknik etc., så blir det någonting som påminner om roboten på bilden. Den här

flygande fjärrkontrollerade maskinen kan, enligt Guinness' rekordbok, hålla sig flygande ca 3 minuter innan den måste gå ner för laddning.

Låt oss nu jämföra denna konstruktion sida vid sida med vårt svidknott och ställa oss frågan: Vilken av dessa båda företeelser uppvisar mest kvalificerade egenskaper, som ändamålsenlighet, flexibilitet, effektivitet etc. som alla är kännetecknen på god design? Svar: Utan jämförelse – svidknottet! Om det lilla knottet stukar foten, ja då sätter det sig att vila några timmar under ett grässtrå, och så självläker skadan. Om ett benspröt råkar gå av på roboten – ja då förblir det brutet... Knottet äger ju dessutom en dimension som roboten saknar – nämligen livet. Och vad livet djupast sett är, det har forskningen ännu inget svar på. Men att det skulle vara en mindre kvalificerad egenskap än frånvaro av liv, det är det naturligtvis ingen som förväntar sig.

Det ironiska i situationen jag just redogjort för är, att det inte existerar en enda tänkande varelse som för ett ögonblick skulle betvivla att den flygande roboten är ett resultat av medveten och intelligent konstruktion/skapelse/design. För det krävs det i praktiken ingenting så sofistikerat som en flygande robot. Det räcker med ett litet gem från skrivbordet därhemma. Skulle ett sådant trilla ner från en jumbojet över ett urskogsområde någonstans på Nya Guinea och påträffas av en isolerad urinvånare (som varken skådat datorer, pennor eller papper), så skulle personen ifråga utan någon tvekan kunna konstatera att detta föremål inte är något "naturligt" föremål, utan ett tillverkat. För ett bestämt, men just i det här fallet fullständigt obekant syfte. Vi människor – oavsett om vi lever i en högteknologisk del av världen eller om vi tillhör ett naturfolk - äger nämligen en intuitiv förmåga att avgöra om föremål och förhållanden är resultatet av tillfälligheternas spel eller om de är ett resultat av avsikt och intelligent aktivitet.

Men hur är det då med svidknottet? Kan vi tillämpa samma princip på det? – Nej, menar en majoritet av världens evolutionärt skolade biologer, och hävdar att det hela rör sig om en falsk analogi. Man kan inte jämföra mänskliga skapelser med naturens egna på det viset, menar de. Svidknottet, liksom alla andra organismer, från bakterier till människor eller morötter, är resultatet av en planlös urvalsprocess där ramen utgörs av skiftande miljöförhållanden och mekanismen slump och urvalsprocesser. Men avsikt? Eller planering? Eller intelligens? Nej, det är uteslutet, eftersom – säger man – naturvetenskapen bygger på metodologisk materialism.

De senaste decennierna har öppnat våra ögon för en ny dimension av naturens ändamålsenlighet. Jag talar om cellernas nanovärld. De molekylära maskinernas värld. Ateister och troende är fullständigt eniga på en punkt: nanovärlden/mikrovärldens budskap till vår intuition är "Design/skapelse". Inte "slump":

Richard Dawkins:

"Levande materia ... förmedlar en mäktig illusion av avsiktlig design"

"Biologi är studiet av komplicerade saker som ger sken av att ha blivit designade för ett syfte"

Francis Crick (En av DNA-molekylens upptäckare):

"Biologer måste ständigt ha i åtanke att vad de ser inte har blivit designat"

Ännu en gång kan vi dra samma slutsats: Evolutionismen är anti-intuitiv. Det är inte nog med att evolutionister vill få oss att tro att i grund och botten både själen, den fria viljan, moralen och själva meningen med livet är illusioner, vi avråds nu från att följa vår intuition när det gäller uppkomst av de biologiska strukturerna, ja livet själv.

Det är anmärkningsvärt. Och anledningen, ja den sparar vi till morgondagens föredrag. Materialismen är naturvetenskapens premiss, inte dess slutsats.

Den första slutsatsen blir följande:

Med hjälp av intuition och rationellt tänkande kan vi avslöja design i vardagen – Borde vi inte kunna tillämpa samma logik när det gäller de strukturer vi påträffar i naturen? Om inte – av vilka skäl?

2. Biologisk information

Föreställ dig ett helt vanligt fågelägg, från, låt oss säga, en höna. Vi vet alla vad som döljer sig där på insidan av skalet i form av ett genomskinligt och gult "slem". Men placera ägget i ett värmeskåp i ca 41 graders värme under 2-3 veckor, vänd på det ibland och se vad som händer. Gradvis förvandlas slemmet till en livs levande komplett kyckling. Vad var det egentligen som hände där innanför skalet? För att bättre förstå det kan vi föreställa oss ägget som en container full av legobitar i olika storlek och form. Med andra namn, naturligtvis, som albumin, lipider, mineraler etc. Men innehöll det ingenting mer än dessa legobitar så skulle det heller aldrig kunna bli någonting annat än samma container med samma legobitar. Nu finns där någonting mer, någonting som utgör hemligheten till att den där kycklingen monteras samman, bit för bit innanför äggskalet. Ett datorprogram, en mjukvara, biologisk information – kalla det vad du vill. I en liten, för ögat osynlig prick på utsidan av gulan finns äggets cellkärna. Och därinne finns de instruktioner i form av nukleinsyran DNA som innehåller alla de nödvändiga instruktioner som behövs för att dirigera konstruktionen av en styck kyckling. Det är detta som sker därinne under de där 2-3 veckorna: bit för bit plockas byggklossarna fram och monteras samman, var och en i sin ordning till dess att där ligger en komplett liten fågelunge. Först då är alla klossarna förbrukade och livet kan gå vidare.

I princip gick det till på samma sätt när du och jag blev till. Med den skillnaden att i vårt ägg fanns det ingen gula och ingen vita. Utan "bara" informationen. I stället plockades legobitarna från vår mammas blod i den ordning som programmet angav.

Och principen är i själva verket densamma för allt levande på jorden. Livet har samma programspråk oavsett om vi råkar ha fötts till människa, morot eller bacill.

Det språk jag använder när jag författar denna text bygger på 29 olika bokstäver. Jag kombinerar ihop dessa till ord av lite varierande längd. Och dessa ord kombinerar jag sedan ihop till meningar. Varje sådan mening bär sedan information till dig som just nu läser texten.

Situationen i levande organismers celler är i grunden densamma. Men livets språk bygger på fyra bokstäver (A, C, G, T), orden utgörs alltid av tre bokstäver (tripletter eller kodoner) och några hundra till några tusen sådana ord utgör en biologisk mening (gen eller arvsanlag). Och genen bär sedan information i form av ett recept på någon viss, specifik beståndsdel av cellen. Idag vet vi dessutom att de delar av arvsmassan som inte utgörs av för oss lättbegripliga meningar (det darwinister har brukat – och brukar – kalla "skräp-DNA") har andra livsviktiga funktioner. Om gener kan liknas vid program som Word och Excel så kan dessa andra delar av arvsmassan liknas vid operativsystemet på den dator jag just nu skriver på.

Låt oss nu fokusera på den mest centrala av alla frågor: Vad är information och hur uppstår information?

För att besvara den första frågan krävs långt större utrymme än som står till buds

Men livets information, liksom all annan information, är ett högst verkligt, men icke-materiellt fenomen. Ett fenomen som i högsta grad påverkar den materiella världen – en form av symbios dem emellan. Jämför glaskonstnären som tänker ut hur glasskulpturen ska se ut. Materiella faktorer som blåsarens muskelkraft, smältans kemiska sammansättning, ugnens temperatur etc. är nödvändiga men inte tillräckliga faktorer för att förklara konstverkets tillblivelse. Information skulle man kunna betrakta som avtrycket av och spåren efter en andlig dimension i den materiella, fysiska världen.

Den andra slutsatsen vi kan dra blir:

Ingen meningsfull text har någonsin blivit till genom någonting annat är medvetna, intelligenta varelser - Borde inte samma resonemang kunna tillämpas på livets komplexa informationssystem? Om inte – av vilka skäl?

3. Universums finjustering

De senaste tre decennierna har en lång rad av böcker publicerats, som alla har det gemensamt att de fokuserar på hur unikt vårt universum och vår jord är. Hur naturkonstanterna som bestämmer våra naturlagar och egenskaperna hos universums beståndsdelar tycks vara finjusterade intill perfektion. Oavsett om det handlar om elementarpartiklarnas massenergier, naturkrafternas inbördes balans eller vår planets beskaffenhet och placering i universum, så finns det en märklig gemensam nämnare: det tycks som om universum "visste att vi skulle komma" som en fysiker uttryckt det.

Detta anmärkningsvärda förhållande kan tolkas på två skilda sätt:

1. Det är en svindlande rad av kosmiska tillfälligheter. Av myriader olika universa råkade ett universum uppstå där naturkonstanterna genom tillfälligheternas roulett råkade hamna i en balans som möjliggjorde atomers existens och till slut livet själv (multiversehypotesen)
2. Vårt universum är resultatet av en Gudomlig skapelseakt, där Gud i sin visdom finjusterade naturkonstanterna till den balans som möjliggör liv, samhällen, kultur och vetenskap.

Finns det något sätt med vars hjälp vi kan avgöra vilken av dessa två modeller som är sann? Nej, men vi kan återigen använda oss av ett rationellt sätt att resonera och tillämpa vår intuition. Det finns en anekdot som illustrerar dessa båda synsätt:

En anekdot...

Föreställ dig en bakbunden och ögonbindelförsedd krigsfånge inför sin arkebuseringspluton. Föreställ dig vidare att det här inte är någon vanlig pluton, utan en pluton om hundratusentals karbinförsedda soldater övade i prickskytte, som alla riktar sina vapen mot den stackars mannen, som inser att hans sista stund är kommen

Mannen hör kommandanten ge order om eld, och han hör dånet från hundratusentals skottsälvor. Sedan blir det tyst. Mycket tyst. Till sin häpnad känner mannen doften av krutrök. Sakta går det upp för honom att han lever. Obegripligt, men sant.

Du och jag skulle sannolikt omedelbart ha insett att det är någonting skumt med situationen. Det måste ha handlat om en överenskommelse: Antingen hade alla soldaterna lös

ammunition i sina gevär, eller så hade de fått stränga order om att inte träffa. Helt enkelt en skenavrättning.

Men den här mannen tänker inte så. I stället tackar han sin lyckliga stjärna över vilken tur han haft. Sannolikheten för att en soldat missar sitt mål – den sannolikheten är trots allt relativt skaplig. Sannolikheten att två soldater båda missar, den sannolikheten är mindre, men ändå helt ok. Och – tänker mannen – sannolikheten att *alla* soldaterna missar – den är naturligtvis astronomiskt liten. MEN den är inte helt lika med noll. Och för var och en av de hundratusentals andra liknande avrättningar runtom i världen och historien där offret alltid hamnat i en grav, så ökar ju sannolikheten för att någon gång, någonstans, råkar alla soldaterna missa sitt mål. Och det råkade bli jag! Vilken tur jag hade!

Den här mannen resonerar precis som de fysiker som försöker förklara vårt universums finjustering genom att hänvisa till myriader av andra universa än vårt eget. Men det finns ett par centrala feltänk i mannens – och dessa fysikers – sätt att resonera.

För det första har mannen ingen möjlighet att uppskatta hur många andra – om ens någon - liknande avrättning som ägt eller äger rum. Och det var ju just dessa som i hans föreställningsvärld ökade sannolikheten för att hans egen överlevnad skulle vara en lycklig tillfällighet. I analogi med detta är talet om andra universa än vårt eget inget mer än fria fantasier eller matematiska underfundigheter. Det enda universum vi kunnat, kan och sannolikt kommer att kunna undersöka, är just vårt eget universum. Och detta enda universum råkar vara finjusterat intill perfektion...

För det andra skulle mannen sannolikt aldrig ha resonerat på liknande sätt i andra situationer i sitt vardagsliv, t ex att det var slumpen som ideligen låg bakom att hans skrivbordslampa tändes eller släcktes exakt samtidigt som han petade på strömbrytaren. Men av någon anledning var just den här händelsen så existentiellt laddad att den liksom hamnade i ett fack för sig, och ledde till att han helt enkelt övergav sin vardagsintuition.

Så ännu en gång – förutsättningen för att ta till sig multiverse-hypotesen är inte grundad i empirisk vetenskap. Idén är anti-intuitiv och har sitt enda motivering i en ovilja att acceptera den enkla, mest parsimoniska, förklaringen som lyder: Det finns en stor Gud som skapat ett fantastiskt universum!

Den tredje slutsatsen blir följande:

Universum och vår plats på jorden förefaller finjusterade in i minsta detalj. Detta kan förklaras antingen som kosmiska tillfälligheter eller som medveten design. Det förra anses vetenskapligt och politiskt korrekt, det senare inte ... På vilka grunder?

Jag vädjar i kväll till både ditt intellekt och din intuition när jag säger:

1. du existerar verkligen, i absolut mening, en medveten andlig varelse i symbios med din fysiska kropp.
2. Gud – den biologiska informationens källa och ursprung och ursprunget till allt vad både ande och materia heter, existerar verkligen.

Om du tillåter denna insikt att sjunka ned i ditt medvetande, då återföds inom dig den ursprungligaste och mest grundläggande insikten som en människa kan äga. Du börjar upptäcka att varje detalj i tillvaron utgör ett Gudsbevis i sig. Varje liten mygga som surrar är blir nu – bortsett från att de kan vara till visst besvär – ett mirakel av design som återspeglar Skaparens härlighet och som väcker vördnad och lovsång. Och du kommer att upptäcka att du redan äger den tro som kan föra dig vidare mot Honom som är dess mål.

För ateisten och agnostikern finns det däremot ingenting i tillvaron som antyder någon Skapare eller designer. Varje aspekt av tillvaron synes förklarlig i termer av miljarder år av variation och naturligt urval (det vi kallar evolution).

Evangeliet – det glada budskapet

Men om Gud nu har skapat universum, och min egen själ och ande, hur skulle jag då ens kunna bilda mig en vag föreställning om hurdan en sådan ofattbart stor intelligens som Gud är? Det vore ju långt mycket vanskligare än för min akvariefisk därhemma att göra sig en föreställning om vem jag själv är som person. Men detta är den självklara och nödvändiga följdfrågan till insikten att Gud faktiskt existerar.

En sak inser vi nog alla: vår förståelse av Guds väsen bör vara proportionell mot hans förmåga och vilja att kommunicera denna förståelse till oss. I fallet med akvariefisken är din och min förmåga att uppenbara oss för och kommunicera vår eventuella välvilja för den i praktiken lika med noll, eftersom vi för det första saknar både makten och möjligheten att förvandla oss till en guppy för att sedan bevisa våra goda avsikter gentemot den. Och för det andra - även om vi kunnat det skulle vi sannolikt till råga på allt elände ha upptäckt att vare sig vi eller den andra akvariefisken skulle ha haft tillräckligt avancerade fiskhjärnor att vare sig formulera, förmedla eller begripa något om ärendet.

Ett ärligt och uppriktigt hänsynstagande till vad vi både vet och intuitivt anar om skapelsen leder fram till denna punkt. För att komma vidare är vi hänvisade till att i en form eller annan förlita sig till egna och andra människors personliga Gudserfarenheter. Hur ska man våga lita på en människa eller ett historiskt dokument som gör anspråk på att ha med Gud att göra? Det är naturligtvis en fråga om förtroende.

Du kan naturligtvis ifrågasätta trovärdigheten av det jag nu kommer att berätta, men jag vädjar till dig att inte avfärda det på grund av förutfattade meningar, utan pröva det med kritiskt förhållningssätt och öppna sinnen.

Det är Bibelns unika och revolutionerande budskap att Skaparen i sin allmakt valde att göra något snarlikt den hypotetiska situationen med akvariefisken. Gud den oändlige valde att göra sig tillgänglig genom sin Son, Jesus Kristus, Han som i tidernas begynnelse programmerade de levande organismerna efter deras slag väljer av fri vilja att lyda sin Far, och blir en människa som du och jag. Han lever och verkar, uppenbarar vem Gud är, uppenbarar hans väsen, hans tankar, hans härlighet, han varnar, ger råd, uppmuntrar, men framför allt – inbjuder till gemenskap med sig och sin Far. Han lider och avrättas, helt skuldfri, och tar på sig, i sin fysiska kropp, det rättmätiga straffet för dina och mina synder, vår elakhet, vårt hyckleri, vår skenhelighet, vår egoism, våra underlåtelse, vår hänsynslöshet och kärlekslöshet. Och ordnar det så, att var och en som litar till detta Guds handlande i tiden blir en ny människa, blir född på nytt, ges ett personligt och unikt uppdrag och kraft till en ny och annorlunda livsstil som en avbild av Honom själv.

Jag är fullt medveten om att den här presentationen av Guds, Skaparens handlande av många upplevs som stötande. - Men alla andra religioner än kristendomen då? Vilken makalös intolerans - du exkluderar ju alla de miljoner människor som säger att de funnit meningen i någon annan tro eller filosofi! Vart tog din eventuella objektivitet vägen?

Så länge man är en sökare är alla svar potentiella sanningar. Men när man funnit det man så länge sökt är situationen annorlunda. Sanningen *är* exkluderande till sin natur. Sanningen om atomerna exkluderade och omyndigförklarade en gång i tiden flogistonteorin, sanningen om DNA-molekylen exkluderade i mitten av 1950-talet en gång för alla föreställningen om att arvet var en faktor i blodet.

Sanningen om Guds existens exkluderar materialisters och darwinisters föreställning om ett kosmos vars beståndsdelar genom kombinationer av tillfälligheter och naturlagar formade tänkande levande varelser.

Och sanningen om att Jesus har Faderns mandat att förlåta synder exkluderar alla läror om hur människan genom religiösa aktiviteter, uppoffringar och dyrköpt filosofi ska kunna blidka det gudomliga. Den som fått uppleva den inre förvandling som det innebär att få en levande relation med Gud blir onekligen i vissa avseenden exkluderande, men inte i högfärd, utan i tacksamhet och ödmjukhet över att ha funnit inte bara sin egen själ utan Guds eget hjärta, syndernas förlåtelse och ett evigt liv!

Bön till frälsning

Jag kommer nu att be en kort bön, som vi alla kan be med i, tyst eller hörbart. Vilketdera är oväsentligt för Honom som skapat oss, såväl till vår inre som till vår yttre människa.

Och du som ber den här bönen av ett uppriktigt hjärta för första gången kommer att få en bekräftelse på att det jag har talat om ikväll inte är tomma ord. Därför att universums Skapare är närvarande här i kväll genom sin Sons Ande.

När du sedan har gjort den erfarenhet som många av oss andra tidigare har gjort ska du ge dig till känna. Som ett personligt gensvar ska du, likt Jesustroende genom årtusenden låta döpa dig i vatten som ett yttre tecken på din tro. Då kommer du att få Guds heliga Ande som en hjälpare och följeslagare in i ditt liv som en gåva. Kontakta i så fall någon kristen du har förtroende för.

Vi ber:

Gud, tack för att jag får leva och finnas till i din fantastiska värld

Du känner mitt liv och min bakgrund

Du vet mina förtjänster och brister,

Min synd och mina dolda motiv

långt bättre än jag själv

Jag kommer ikväll inför ditt ansikte

Och ber dig om ett uppriktigt hjärta

Jag skäms inför din storhet, makt och renhet

Du som vet allt om mig -

Jag tror att du bar också mina synder och misslyckanden

när du dog på korset

Så förlåt mig mina synder, allt det jag brutit mot andra och mot Dig

Förlåt mig för Jesu skull

Kom in i mitt hjärta

Ge mig kraft att leva ett nytt liv tillsammans med dig

Tack för att du har hört min bön

I Jesu namn

Amen

Litteraturtips

- J.C. Sanford: *Genetic Entropy and the Mystery of the Genome* ISBN 0981631614
- Stephen C Meyer: *Signature in the Cell – DNA Evidence for Intelligent Design* ISBN 0061472786
- Guillermo Gonzalez & Jay W Richards: *Privileged Planet – How Our Place in the Cosmos is designed for Discovery* ISBN 0895260654
- Nancy Pearcey: *Total Truth – Liberating Christianity from its Cultural Captivity* ISBN 1433502208
- Antony Flew: *There is ^a ~~no~~ God – How the World's most notorious atheist changed his mind* ISBN 0061335304